

[Finansministeren.]

er meget, kan vi altid diskutere. Det ærede medlem mente imidlertid, at der herudover var en hel million, der eventuelt også kunne bidrage, nemlig alle de, der betaler kommuneskat. Det er ikke rigtigt. Jeg vil antage, at antallet af kommuneskatteydere i dag ligger mellem $1\frac{3}{4}$ mill. og 2 mill. Det ærede medlem mente, at det var af sociale grunde, jeg havde skåret disse bidragydere fra. Det er ikke fortrinsvis af sociale grunde. Det er simpelthen, fordi jeg synes, at altfor små bidrag skal man ikke opkræve, på samme måde som jeg mener, at man ikke skal opkræve altfor små skattebeløb.

Dernæst var det ærede medlem inde på, at den skala, bidragene skal ydes efter, var gjort progressiv, og det var det ærede medlem imod, for det, de konservative havde tænkt sig, var en fast, proportional procent af den samlede indkomst. Jeg har ikke noget imod at diskutere dette spørgsmål. Den skala, vi har foreslået, betyder for de almindelige indtægter fra 7 000—8 000 kr. op til 20 000 kr. et bidrag det første år på omkring 1 pct. Det er rigtigt, at for de indtægter, der ligger under 7 000 kr., er procenten lidt mindre; det er ganske naturligt, der skal jo være en vis stigning oppefter. Men ser vi på de indtægter, der ligger over 20 000 kr., er, på grund af at pensionsbidraget kan fradrages, den procentvise ydelse lavere end 1 pct. Hvis det ærede medlem mener, at procenten her skulle være højere, vil jeg godt være med til at drøfte det. Så bliver vejen formentlig den, at der ikke skal være et fradrag på 1 000 kr. i skalaindtægten, men et større fradrag og så til gengæld en noget større bidragsprocent af skalaindkomsten.

Det ærede medlem betvivlede ikke, at beløbet på 1 milliard kr. for de personer, der ikke skulle bidrage, var rigtigt, men det ærede medlem kunne ikke rigtig forstå det alligevel. Jeg gør opmærksom på, at der her er tale om det bidragspligtige beløb. Denne milliard udgør ca. 10 pct. af det samlede bidragspligtige beløb, og mon det ikke skulle svare meget godt til indkomsten hos tjenestemænd ansat i stat, kommune og koncessionerede selskaber?

Endelig har der været nogen drøftelse af fradragsreglerne. Det er fra visse sider her i salen nævnt, at det var bedre at gå den

vej at gøre fradragsreglerne mere lempelige, og problemet er stillet op, som om man ad denne vej ville nå noget ganske andet end det, de fremsatte forslag tilsigter. Jeg vil gerne fremhæve, at i dag har 84 pct. af de ældre ret til aldersrente af en eller anden størrelse. Lemper man fradragsreglerne som foreslået og går endnu videre, kommer man op på over 90 pct., måske endda op i 90erne med hensyn til det antal personer, som får ret til folkepension. Det vil sige, at forskellen på den vej og så den vej, vi har foreslået — selvom den kan opstilles som en principiel forskel — i virkeligheden ikke er så voldsomt stor, som man vil gøre den til.

Endelig har det ærede medlem hr. Poul Møller været inde på, om man nu også fremover havde råd til at afholde disse udgifter. Det ærede medlem spurgte med en stor gestus ned mod mig, hvorfra man kunne vide, om nationalindkomsten ville stige fremover, sådan at man havde råd til disse udgifter. Her kan jeg for det første henvise til tidligere år. Nationalindkomsten er jo øget år for år, ikke med samme beløb hvert år, der har været enkelte år under krigen, hvor vi havde ekstraordinære forhold, hvor der ligefrem har været stagnation eller endog nedgang; men tager vi et længere tidsrum, fra 1930erne eller 1940erne, er den årlige indkomst øget med 2—3 pct. i gennemsnit.

Der skulle derfor være et godt grundlag for at afholde disse udgifter, men det er rigtigt, at det gælder om at gøre dette grundlag så stærkt som muligt. Det gælder med andre ord om at indrette vor sociale politik ud fra produktive hensyn, og jeg tror egentlig, at debatten her i dag har vist, at der er ganske stor enighed herom. Der er nogen uenighed om, på hvilken måde man skal gøre det, men skal vi være i stand til at give de ældre en forsvarlig forsørgelse, må den bestående aldersrentelovgivning, og måske også anden lovgivning, ændres på en sådan måde, at den kan bidrage til forøgelse af nationalindkomsten.

(Kort bemærkning).

Svend Jørgensen: Jeg har kun en kort bemærkning at gøre til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Jeg tror naturligvis det ærede medlem, når han siger, at han rundt om i landet har advaret imod føl-